

foritet, som havde forkastet Forslaget til Beslutning. Det ærede Medlem her ligeoverfor (Bonne) gjorde netop opmærksom paa, at i mange saadanne Sager kan Sogneraadet i sin Heelhed være enigt om, at der skal tages en Beslutning, altsaa være villigt til at opfylde Lovens Bud, men Beslutningen bliver dog umulig, idet man bestandig deler sig i to lige Halvdele, naar Spørgsmaalet bliver om, paa hvilken Maade Beslutningen skal tages, hvilket Omfang f. Ex. en Fattigunderstøttelse skal have. Altsaa i et saadant Tilfælde vilde man komme til at gjøre det personlige Ansvar gjældende mod det hele Sogneforstanderskab, mod samtlige Medlemmer af Sogneforstanderskabet, skjønt de samtlige havde været villige til at rette sig efter Lovens Bud og komme til en Beslutning, men kun ikke havde kunnet blive enige om, paa hvilken Maade Beslutningen skulde tages. Jeg troer imidlertid ikke, at denne Betragtning har stor praktisk Betydning. Jeg troer, at ligeoverfor et saadant Ansvar, som vilde komme til at paahvile Sogneraadets Medlemmer, naar de ikke kunde komme til en endelig Beslutning, vil man dog i Almindelighed bekvemme sig til at samles i alt Fald om et Mæglingforslag. Jeg kan ikke tilraade Vedtagelsen af det principale Forslag under Nr. 3, netop fordi det forekommer mig, at dersom man giver den for Sogneraadet valgte Formands Stemme en større Vægt, vil man ikke godt kunne undgaae at give ogsaa den fødte Formand i de andre Forsamlinger en lignende Vægt, Noget, som jeg troer vil være vanskeligt at gennemføre.

Fischer: Den høitærede Minister var enigt i min Betragtning af Forslagene til § 14; saaledes udtalte den høitærede Minister sig, men det forekommer mig, at Ministeren senere gik noget over til mine Modstanderes Betragtning, idet han forudsatte, at en Sag, naar den ikke havde fundet sin endelige Afgjørelse i et Møde, kom igjen i det næste Møde. Derimod maa jeg opstille den Sætning, som den høitærede Minister selv gjorde gjældende, nemlig at der finder en endelig Afgjørelse Sted ligesaavel, hvis man bliver staaende ved Lovudkastets Udtvyl, som hvis man vedtager den Bestemmelse, at Formandens Stemme gjør Udslaget. — Jeg

erindrer meget godt de Udtalelser, det ærede Medlem her ligeoverfor (Bonne) fremsatte ved Sagens første Behandling, og jeg skal indrømme, at hvad det ærede Medlem idag har hvtret, er fuldkommen i Overensstemmelse med hvad han dengang udtalte. Men jeg maa ved Siden deraf gjøre gjældende, at det ærede Medlem ligesaalidt dengang som idag klart har opfattet Afstemningens Natur i et Sogneforstanderskab saavel som her i Thinget. Det ærede Medlem har været saalænge her i Thinget, at det ikke kan være ham uklart, at vi ikke savne en Afgjørelse her i Thinget, endstjøndt vi have den Bestemmelse, at intet Forslag kan gaae igjennem, som ikke har Stemme fleerhed for sig. Det ærede Medlem anførte et Exempel fra en Forhandling i et Sogneforstanderskab om, hvorledes der skulde forholde sig med en Fattigunderstøttelse. Et Sideskifte dertil vil det ærede Medlem kunne finde, naar der her i Thinget foreligger det Spørgsmaal, om der skal nedsættes et Udvalg i en Sag. Man kunde da tænke sig, at alle Thingets Medlemmer vare enige om, at der skulde nedsættes et Udvalg, men at, naar man kom til at stemme over, hvormange Medlemmer Udvalget skulde bestaae af, kom Stemmerne til at staae lige, 20 for 20 imod, og man skulde altsaa ikke kunne faae nogen Afgjørelse. Men det vil kun fremkomme, naar Afstemningen foretages forkeert. Det ærede Medlem veed jo meget godt, at man ikke stemmer først over, om man vil have et Udvalg nedsat, og derefter over, hvormange Medlemmer det skal bestaae af, men at man stemmer paa en heelt anden Maade, nemlig om der skal nedsættes et Udvalg af saamange eller saamange Medlemmer. Paa samme Maade maa man i Sogneforstanderskabet stemme over, hvilken Fattigunderstøttelse der skal ydes; man skal ikke stemme først over, om der skal gives Understøttelse, og saa over, hvor stor den skal være, men man skal stemme over, om N. N. skal have saa Meget eller saa Meget og saa fremdeles, saa vil en Afgjørelse ikke udeblive.

Indenrigsministeren: Jeg formoder, at det ærede kongevalgte Medlem har overseet, at i det subsidiaire Forslag staaer der ikke: Naar Sagen igjen kommer til Forhand-